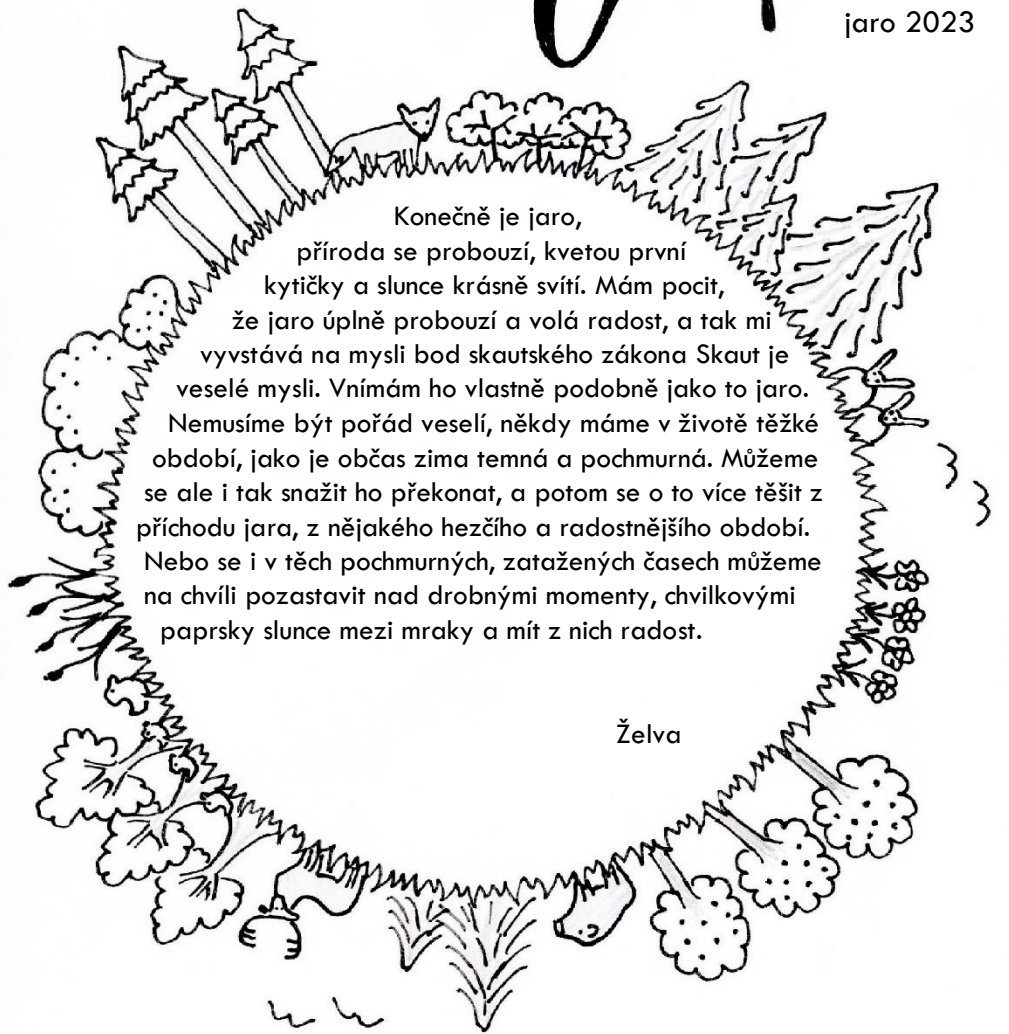


Souflek

jaro 2023



Konečně je jaro,
příroda se probouzí, kvetou první
kytičky a slunce krásně svítí. Mám pocit,
že jaro úplně probouzí a volá radost, a tak mi
vystává na mysli bod skautského zákona Skaut je
veselé mysli. Vnímám ho vlastně podobně jako to jaro.
Nemusíme být pořád veselí, někdy máme v životě těžké
období, jako je občas zima temná a pochmurná. Můžeme
se ale i tak snažit ho překonat, a potom se o to více těšit z
příchodu jara, z nějakého hezčího a radostnějšího období.
Nebo se i v těch pochmurných, zatažených časech můžeme
na chvíli pozastavit nad drobnými momenty, chvilkovými
paprsky slunce mezi mraky a mít z nich radost.

Želva

Obsah

Ohlédnutí za uplynulými měsíci.....	3
Družinová okénka.....	5
Účastníci výprav- rubrika.....	6
Mr. Smrd Prd.....	9
Guta perča: jak ušetřit na dárcích.....	10
Čtecí doporučení.....	12
Proč je historie jako ryby	14
Dopis od Jožinky.....	15
Básnička.....	16
Písničky.....	17
Indiánské slunce.....	18
Dobrodružství Michala a Karla.....	19

Ohlédnutí za uplynulými měsíci

Koala & Žabka

Nebude těžké si povšimnout, že toto číslo Šoufku je pojato takzvaně ze široka. Jinými slovy, dočtete se v něm nejen o událostech z měsíce předešlého, ale také z měsíce předcházejícího tomu předešlému (chápete?!:D). I proto se můžete například těšit nejen z jednoho čísla rubriky Účastníci výprav, ale hned tří. Šoufek také obsahuje Dopis od Jožinky, která nás mezitím stihla v Praze navštívit, tudíž doporučujeme jeho čtení ušetřit na chvíli, kdy se vám bude nejvíce stýskat. Ted' už ale dejme prostor vzpomínání na uplynulé akce, kterých bylo vskutku nemálo.

Únor jsme započaly hned náročnou výpravou na nebezpečný pustý ostrov, která nás obrnila skrz naskrz. Vedoucí se v rámci hry staly tyranou zneužívající moc, a všichni jsme museli zápasit s dlouhou cestou skrz husté vrstvy sněhu a vánice. Nakonec jsme ale po dobrodružném hledání dorazily do chaty, zahřály se u kamen s indickými plackami a kari, a všechno to pořádně probraly. Domů jsme se vracely zase se zářícími úsměvy na tvářích.

Následovala výprava krátká a odpočinková, kde jsme vyráběli flipbooks – obrázkové knížky, které se čtou rychlým prolínutím stránek, čímž se obrázky roz-pohybují. Jeden takový jste jistě zaznamenaly na konci minulého čísla.

O dva týdny později jsme po vzoru Asterixe a Obelixe plnily v Hostivařském lesoparku 12 úkolů. Julka našla žehličku a obědvaly jsme v giga krmelci. Bahno bylo všude, obzvláště pak na Kofi.

Únor jsme zakončily střediskovou Pevností Boyard. V karlínské sokolovně jsme si po skupinách napříč střediskem klestili cestu k pokladu. Nakonec se podařilo, a kromě nových kamarádů ze střediska jsme si odnesli i drahocenné sladkosti.

První dny března jsme strávily na horách. Navštívily jsme skautskou základnu s tělo-cvičnou, postýlkami, kuchyňkou a jídelnou. Prochodily jsme zimní krajinu Podkrkonoší a pořádně si tak prohlédly odhalenou zimní krajinu beze sněhu. Zima jí pořád zdobila



mlhou a pichlavým vzduchem! Kromě tradičních výletů jsme také zapálily indiánské slunce* ze svíček a prodiskutovaly jeho význam. A samozřejmě zpívaly!

Následovaly tři komorní akce- Svíčková oddílovka, kde jsme nedopatřením navoskovaly nejen parkety, ale i všechno ostatní- výprava s Lasičkama, Pipilotou citróní cimplínou mucholapkou dlouhou punčochou, Tondou a kakaem na stromě- a Pořez týpiovek, kde jsme našim zádičkum daly zabrat, avšak to stálo za to!

No a už jsme v Aprílu. Ten jsme oslavily Znalcem Prahy. Prochodily jsme centrum křížem krážem a potkaly mnoho šedých mužů. Ti nás však nezastrašili, a sice jsme je přemohly, zmocnily se zásob času a zachránily městečko. I přesto, že se konal Znalec netradičně v měsíci dubnu, počasí nezklamalo a v neděli byla zima až šindele praskaly.



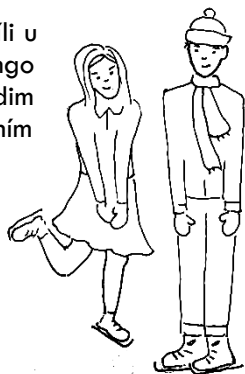
Družíková

Sovy

Se Sovami jsme se vypravily na led. Co jsme ale nečekaly, byl, dle Mango a Julky názoru, velmi pohledný mladík. Vysoký, brunet, malý pedoknírek... no klasika. Jeho schopností na ledové ploše byly úchvatné, neustále kolem nás kroužil, předváděl různé figury (jízda bokem, chůze po ledě, ...) a pokradmu se na nás díval. Jeho námluvný tanec samozřejmě neunikl naší pozornosti.

Naše hihňání mu ale také zřejmě neušlo, jelikož se v jednu chvíli u Mango a Julky zastavil a ptal se jich, čemu se tak smějí. Mango rychle využila příležitosti a zeptala se ho na jméno. Radim. Radim dále pokračoval v monologu (bez obtěžování se s vyndaváním sluchátek), kde vysvětloval, že není hokejista, ale fotbalista.

Během přestávky kvůli údržbě ledu si sedl ke stejnému stolu jako my, a po očku nás opět sledoval. Nejvíce ovšem Mango.



Když jsme si zouvaly brusle, přišel za námi (opět se sluchátky), a se zjevným zklamáním se ptal, jestli už odcházíme. Poté nám oznámil, že podle našeho vzhledu a výšky čekal, že budeme mladší; prý se mezi námi cítil vysoce (řekly jsme, že nám je 16 a ostatní holky jsou mladší, dále podotýkáme, že už jsme neměly brusle a on stále ano), a nechal nás hádat, kolik je jemu (Mango uhodla 17). Když zjistil, že jsme skautky, netvářil se dvakrát nadšeně. To mu ale nezabránilo, aby se s Mango začal bavit o jejich školách. Došli k závěru, že ani jeden neznají školu toho druhého. Dále se pochlubil, že je ve své škole velmi populární, obzvlášť mezi holkama (fotbalista, co byste čekaly), že prý ho ale nezajímají. Mango už poté musela odejít, v tu chvíli jsme pro něj přestaly být zajímavé i my ostatní a odešel také.

Mango se začalo okamžitě stýskat.

Štičí dortíky

Na jedné družinovce jsme zdobily dortíky. Společně jsme upatly krém, který byl moc dobrý a pak každá z nás už nechala prostor své fantazii...Rády se s vámi podělíme o naše výtvary...Každá jsme si svůj skvost pojmenovala, tak schválně, jestli s námi souhlasíte. (Kolik názvů přiřadíte správně?)



a.
e.

b.
f.

c.

d.



- 1.SLUNCE
- 2.TÉPÉ
- 3.ESKYMÁK V AMERICE
- 4.KOLUMBUS SE SVOU PARTOU
- 5.TRAGÉDIE NA TITANIKU
6. HOUBY S VOCTEM

Klíč: 1e 2a 3c 4f 5b 6d

Story k dortíkům:

Tépé- Bubu: Tento unikátní dizajn nám přináší menší hold sedmičce, z chutných borůvek. A bez čeho se sedmička neobejde? Bez tépé.

Tragédie na Titaniku- Vanilka: Neuvěřitelně precizní práce se vyplácí. Vanilčiným měřením bylo docíleno toho, že jsme se skoro cítily být přítomné na lodi a prožít si tragédii na vlastní kůži.

Eskymák v Americe- Dori: Čisté iglú v podání Dori připomíná až led. A kde žijí naši eskymáci? No přece v AMERICE, proto má jejich iglú výzdobu navíc.

Houby s voctem- Plamí: Plamí se držela mechového dortu a využila ho jako své hlavní téma. Malí hříbci na

kopečku sice trochu padaly, ale přežily lépe než madlo tašky té super známé holčičky, i když se chvílemi tak cítila.

Slunce- Luisa: Detaily Luisiné práce jsou až vesmírné velikosti, toho se Luisa držela. Vše na jejím talíři byla jedna velká Sluneční soustava a dortík sám pak zastupoval Slunce.

Kolumbus se svou partou- Kofi: Kofi měla nejvíce nápadů, co vytvořit. Nakonec zrealizovala moderní Mount Everest, na který se vydal Kolumbus a jeho parta. Moderní je díky tomu, že Kofi nezapomněla na problematiku ohledně klimatu a na jejím díle sem tam roste tráva, i na úplném vrcholu.

DOBROU CHUŤ PŘEJÍ
ŠTIKY

Účastníci Kanec na bahně (v Hostivaři) aneb Poznej Sedmičku

Minnie & Želva

Ano ano ano, je to tady – již 2. díl naší skvělé rubriky o poznávání skautek! Pokud jste ještě nečetli náš první díl, tak si ho utíkejte přečíst, bude se vám to velmi hodit, protože některé informace navazují na tento předchozí díl (proto velmi doporučujeme přečíst a pak se vrátit sem). Opět doufáme, že si dnes dobře počtete, ALE HLAVNĚ doufáme, že na další výpravu přijedete a podělíte se i Vy o vaše zajímavosti.

Tai-to + Zula: Rozbili nerozbitnou chatu.

Julka: Má 8 sourozenců.

Beruška: Chtěla by jít do Hvězdice (vy-světlení nebude –pozn.red.)

Ákel: Má propisku, co voní jako marci-pán.

Mango: Naučila se na své brigádě v kavárně speciální návod na kávu.

+fakt o kávě od Mango: *jednodávkové Espresso (znamená, že má 7g kávy), které je bez mléka, se porcuje v nejmenším hrníčku a se skleničkou vody.*

Ledňáček: Má před domem strom s Kaulouskem.

Laila: Miluje posílání Reels na instagra-
mu (bude je posílat, dokud neumře nebo
dokud ji někdo neodpoví).

Luisa: Dostala za 3 z fyziky, protože se
nevšimla 2. strany testu.

Dorka: Nemá ráda banány (*Plamínek
udělala Dorce banánové smoothie, které jí
chutnalo – pozn. autoři.*)

Plamínek: Neumí se osprchovat na po-
prvé.

Králík: (update) Bota pravděpodobně
zítra nebude.

Kofi: Ráda kouká random lidem na vla-
sy.

Minnie: Nikdy neměla bramborový salát
s jablky. (*cože?! Tak to koukej napravit
(pozn. redakce)*)

Koala: Poslední dobou tancuje na ulici se
sluchátky v uších.

Kolíček: Když byla malá, prorazila hla-
vou sklo.

Suri: Dostala prstýnek k příležitosti na-
rozenin svojí mámy.

Bubu: Hraje fotbal.

Myška: (update) Už se učí hrát šachy.

Uli: Hraje na bicí.

Greta: Každý den snídá avokádový
Toast.

Zlatonka: V pondělí píše test ze včel
(včely mají rády banány, takže když je
sníte, půjdou k vám a budou na vás na-
štvány -> Dorka je safe – pozn.red.)

Želva: Jako malá se bála chaluh v Hos-
tivařské přehradě.

Žabka: Lezla s dalšími členy rady (le-
gálně) do skautského institutu oknem a
měla z toho skoliózu.

Účastníci Střediskové brekeke aneb poznej vybrané účastníky lépe

Minnie & Želva

Wow, už jsi u třetího dílu? Ty jsi čtenář... každopádně nám to vůbec nevedí, jsme velmi rády za tak věrné čtenáře, jako jsi ty. Každopádně, právě proběhla středisková výprava a my jsme se nemohly nezeptat lidí na jejich skvělé, zajímavé informace. Vybraly jsme pouze pár zástupců (respektive členy, co jsme viděly jako první) a přidaly je do naší skvělé rubriky. Doufáme, že i vy načerpáte spoustu nových informací (jako vždy), stejně jako my. Ted' už žádné zdržování a šup ke čtení.

Vali: Každou noc se jí zdá sen a vždy si
ho pamatuje.

Scink: 90 % snů si nepamatuje.

Hobit: Jeho oblíbená náušnice je náušni-
ce s kozou.

Grizzly: Má o 30° otočené holení kosti
(Jsou šejdrem- Grizzly)

Lvíček: Několik let hrála basket.

Ráchel: Má ráda červenou.

Chlupatí: Fandí spartě.

Přezdívká: Rád řídí.

Šunka: Je nerozhodný.

Ríša: Neumí matiku.

Masox: Rozezná vagon B od Bee (čtěte
*normálně Bee, ne Bí ani nic jiného-
pozn.autoři.*)

Můrka: Nesměla tančit na tanečních,
protože jí to až moc nešlo.

(*Králík: (update) Bota nebyla-
pozn.autoři.*)

Děda: Má rád vodu.

Želva: Kdysi dostala v Karlínské sokolovně přezdívkou (zde se konala středisková hra-pozn.autoři.).

Minnie: Čte i kvalitní literaturu (najdou se i někteří, kteří nesouhlasí-pozn. Minnie)

Účastníci Hory Hory horory aneb poznej Sedmičku

Minnie & Želva

Máme tu další díl vašeho oblíbeného časopisového seriálu, ve kterém se dozvídáte důležitá fakta o svých spolu-skautkách. Tentokrát jsme se na Horách chtěly tematicky ptát na hory a vyšly nám z toho horory.

Beruška: Když byla malá a viděla svůj první horor, bála se pak nějakého člověka za závěsem v koupelně.

Ákel: Pravidelně se jí zdá o hororové koupelně v metru.

Kolíček: Pokud máte doma panenku, nedívejte se na Chucky.

Julka: Nikdy neviděla žádný horor.

Uli: Její nejoblíbenější horor je It.

Zula: Viděla jen jeden horor, který vlastně asi není horor (Greta).

Taito: Nemá ráda horory.

Plamínek: V životě žádný horor neviděla.

Mango: Když byla malá, smáli se jí, že se bojí hororů.

Suri: Nikdy neviděla až tak moc strašidelný horor.

Viola: Nejvíce se na horory dívala v letech 9 až 12.

Bubu: Nedívá se na horory.

Kofi: Divá se jen na horory se žraloky (ale neviděla čelisti).

Sasanka: Nedívá se na horory, prý je moc velký strašpytel.

Scink: Největší horor pro ni v dětství byl Harry Potter 2.

Zlatonka: Horory ji děsí mnohem míň než psychologické thrillery.

Králík: Největší trauma měla ze sluníčka z Teletubbies.

Koala: Zažila hororový strach přitom, co na Horách málem ztratila svou tužku maturant (dostala ji od třídní pro štěstí a bez ní by prý neodmaturovala).

Želva: Dělal na jednom táboře prank cally s kamarády a zavolala někomu jako Samara z Kruhu.

Minnie: Jako malá nemohla 3 dny spát kvůli jedné hororové hře, které se bála.

Majda: Nepochopila, že to má být fakt a ne storytime, ale here we go:

“ Horory nepodporuju! Můj filmový zážitek nejvíce se blížící tomuhle žánru byl, když jsem se dívala v Německu (kde jsem v létě pracovala v jednom hippies hotelu) na první díl Stranger things. Mám z toho celkem trauma, večer předtím mi odjela kámoška, která tam se mnou byla, protože jí prošla občanka, jak mi asi den předem oznámila. A hned tu první noc, co jsem spala sama v tom stanu uprostřed lesa (asi 300 m od jiných lidí), kam nás šoupli, mě přišlo něco sežrat. Tak si v klidu jdu lesem spinkat a najednou slyším kvílení – úplně seriózní vytí nějaký neznámý potvory. Cítila

jsem, jak se mi zvyšuje tep a roztáčí machinace děšivých myšlenek, které zná každý, kdo někdy šel odvalu (nebo sám v noci po Praze). Říkám si – neblbni, v klidu, do stanu je to už asi jen 30 m. No, pak jsem začala běžet, vypadla jsem dovnitř, zapla jsem všechny zipy, zavázala je šňůrkou od vaku (ve kterém jsem si pak uvědomila, že mám prášky a musím to ještě rozvázat), zalezla jsem do spacáku a dělala, že neexistuju. Tu kvílící bytost to moc nepřesvědčilo a slyšela jsem, jak chodí kolem stanu a jako nebudu lhát, bála jsem se (vyjádřeno slovy mého bratra: namax). Pak se mi u hlavy začala zvedat plachta. Něco bylo dokonce ještě pod stanem, instinktivně jsem po tom plácla a bylo to nechutně měkký. A za chvíli to zase popolezlo o kousek dál. Prostě idylka – poetická noc v přírodě.

Vůbec nechápu, jak se mi podařilo usnout, ale když jsem se o 24 hodin později dodívala na ty Stranger things, tak jsem tý holce, co mi to pustila (strašně random člověk z Irska, ale úplně skvělá!), oznámila, že mě do toho lesa už nikdo nedostane a že dnes spím u ní v posteli. Takže abych se vrátila k původní otázce – hororům se vyhýbám s podobnou důsledností jako ledním medvědům, zbytečnému brzkému vstávání, zubařům nebo ananasu na pizze. ”

Mr. Smrd Prd

Suri

(Za podobu zážitku při čtení neručíme. Pozn. redakce:))

Tuto báseň bych ráda věnovala Virole, protože je velmi krásná! <3

Mr. Smrd Prd je vzácný,
proč, ale mi není jasný!
Právě si tu někdo prd,
za to může náš Smrd Prd!
Když já si však uprdnu,
hned všichni jsou v nedohlednu!
Občas sedím na záchodě,
a říkám si: "co se asi děje na východě?"
Prý tam hodně prdí,
a hodně to tam smrdí!
Uživej si každý prd,
zdraví tě Mr. Prd Smrd <3



Mr. Smrd Prd očima ilustrátorky Žabky

Guta Perča: jak ušetřit na dárkách

Koala & Majda

Drahé nemajetné dámy, jistě jste využily čas od posledního vydání naší rubriky pro milovníky slev a šetřících majštrštyků k tomu, abyste aplikovaly naše nenahraditelné rady. Samy jistě začínáte poznávat, jak se vám dožil vlévají naše životní kréda a vy slevy nacházíte i poslepu a po čichu, mince vám chrastí v peněžence, ale společně s nimi tam pořád více chrastí také spolehlivá intuice zkušeného hráče s jménem na pásu v supermarketu. Jistě vám tato nabývající prozíravost a nadšení z ušetřených částek, kterými disponujete stále výrazněji, otevřeli cestu k bezbřehému a odměňujícímu světu šetření. Jistě, s ohrožením a korunami v očích, napjatě čekáte na další rady k nezaplacení.

Nebojte, nezklamaly jsme. Guta Perča je tu zas, a tentokrát v ní pořádně dohloubky, jak říkáme my v branži, až na dno všech peněženek, prozkoumáme tematiku darů. Každá z nás se s pocitem zoufalství při přípravě darů dokáže ztožnit. Nerozlučnost nás a našich bankovek se zdá nekompatibilní s nerozlučností nás a našich blízkých. A kromě toho jsou tu také dárky konvenční, kterými nevyjadřujeme lásku (která překračuje tu k našim peněženkám!), ale pouze dodržujeme zvyklosti, vymyšlené nerozvážně a s neohleduplným opomenutím nás, kteří každou minci dvakrát obracíme. Všechny tyto situace pečlivě probereme, a slibujeme, že vás zbavíme té kousavé a nekonečně se opakující úzkosti z každého dávání darů.

Nejdříve otevřeme žhavé téma dárkových voucherů, poté vysvětlíme, jak se pomocí daru zbavit ekonomicky nevýhodného kamaráda. Následně pak zodpovíme tu nejpalčivější otázku, a to jak ušetřit na dárku. Nakonec si můžete pročíst bonus: seznam těch nejprofláklejších putovních dárků.

Dárkové Vouchery

Zajímá vás, jaké výhody a nevýhody mají dárkové poukazy a vouchery? V tomto stručném přehledu se o nich dozvíte všechno od A do Z!

- Výhoda voucherů spočívá mimo jiné v tom, že si svůj dárek člověk vybírá sám – tím se zbavujete veškeré odpovědnosti.
- Voucher může mít označovací funkci, jako například voucher do obchodu s deodoranty. Člověk se na jeho základě může nad sebou zamyslet.
- S voucherem můžete vypadat štedře, ale ve skutečnosti budete dávat dárek sobě (například dát zážitek pro dva, který si přejete celý život, a doufat, že půjde s vámi).
- Voucher může být dárek sobě i z jiného důvodu: když půjde o voucher na něco, co děláte nejraději vy, tak vám ho radši daruje zpátky.
- Voucher můžete využít i tak, že ho dáte na něco nového, co vás na daném člověku štve (jako když vám vadí otravný zvuk nůžek, kterými stříhá vaše babička, tak ji koupíte nové, které neskrípají, ozkoušeno u Majdy doma).

Jak se zbavit kamaráda

Ano, jdeme do toho s plným vědomím, že šlapeme po ledu tenkém, jako je tenká stovková bankovka. My, srdcaři a zapálení hospodáři, se ale nebojíme kontroverzí. Pravda musí ven. A vy ji potřebujete slyšet. Nejste sami. Každý se můžeme dostat do situace, kdy se potřebuje zbavit kamaráda. Znáte to, zajímá se o vás, poslouchá vás, smějete se s ním na celé kolo, skoro byste v některých chvílích i zapoměly, že zrovna procházíte kolem Lidlu, a nechali se unést příjemným propojením mezi vámi. Ale on zastaví přede dveřmi drahé kavárny, a ne a ne přistoupit na vaše geniální plány na zbohatnutí po pečlivých a promyšlených krůčcích. Zapomíná na vaše zaryté přesvědčení o pěstování šetřícího umu. Zapomíná, že vaše kapsa zeje prázdnotou, a jakmile bude naplněna, nastane neúnavné, nápadité a pečlivé plánování, jak s jejím obsahem co nejopatrněji naložit. Zkrátka, nebudeme chodit kolem horké tiskárny na peníze, nutí vás utrácet. Pro přátele stojí za to vzdát se nějaké té korunky, ale začíná vám to přerůstat přes hlavu. Nezoufejte, máme pro vás řešení! Pomocí dáreků z toho vybrusíte jako ze všech ostatních překérných situací, společně s námi! Přinášíme několik mnoho tipů, jak se zbavit kamaráda:

- Dejte mu dárek, který ho urazí.
Například:
 - stahovací prádlo
 - ústní vodu proti pachu z úst
 - kurz vaření pro začátečníky (pro kamaráda, který vaří často a považuje se za šikovného kuchaře)
 - espumisan (prášek proti prdění)

- kurz nenásilné komunikace
- Dejte mu poukaz na nebezpečný zážitek, např. na fugu (jedovatou rybu) v restauraci.
- Pozvěte citlivější povahu na technoparty. Tam mu vybuší z hlavy všechno puzení k tomu bezhlavě utrácet a ještě k tomu nutit lidi kolem. V horším, ale pro vás stejně efektivním scénáři se nebude chtít socializovat vůbec.
- Dejte nešikovnému kamarádovi motorovku; bez rukou se s penězi těžko operuje, a vy tak budete moci jeho účtování převzít za něj.

Jak ušetřit na dárku

Přesto, že jsme v minulé kapitole vyslovili tu nepříjemnou pravdu, že připouštíme možnost, že některých kamarádů se můžete chtít zbavit, nezapomínáme, že máte jistě mnoho kamarádů, které nikdy opustit nechcete a kterými nikdy nechcete být opuštěni. Tyto kamarády chceme potěšit. Dárky chceme vyjádřit náklonnost či vděčnost.

Jak využít plného potenciálu, jaký příležitost pro obdarovávání má, aniž bychom u toho zbankrotovali? Jak ušetřit na dárku, a přitom pořad udělat druhému radost? Přinášíme mnoho nápadů!

- Dokreslete značku na oblečení ze sekáče.
- Dejte mu surovinu do jídla, které máte rádi jenom vy. Můžete očekávat, že vám toto jídlo uvaří, a vy tak nebudete muset platit za ostatní suroviny a ztrácet čas na přípravě pokrmu. Jak jistě víte, čas jsou totiž peníze.
- Dejte putovní dárek, co se vám pravděpodobně může vrátit.

- Kupte levné pití či jídlo a ukradněte etiketu ze stejného, ale výrazně dražšího a luxusnějšího produktu. Etikety doma vyměňte a váš dárek bude zářit (ač zdánlivou) nedozírnou hodnotou.
- Dejte mu poukaz na něco, co pro něj v budoucnu uděláte (jako je masáž, úklid nebo vaření) a doufejte, že na něj zapomene. Pomůže tomu také omezená platnost poukazu.
- Vytvořte sérii VyrobsiSám na několik let narozenin! Každý rok danou osobu obdarujte jednou součástíkou a jedním krokem návodu. Sám bude netrpělivě vymýšlet, co bude výsledným produktem, a jeden dárek tak můžete využít na mnoho dlouhých let.
- Kupte cokoliv levného, schovejte si to, a za čtyřicet let se můžete spolehnout, že hodnota dané věci stoupne o dechberoucí částky. Bude to totiž retro! Použijte jako dárek a prezentujte jej jako retro edici.
- Obdarujte ukradenou věcí (tento bod ale nedoporučujeme, protože krádež se vylučuje s našimi etickými principy).
- Využijte dárků, které jste sami dostali a nechcete je. Udělejte na ně velkou reklamu, vychvalujte je, připravte si samá superlativa. V čas obdarování věc potom můžete jednoduše vzít a předat. Zbavíte se tak nechtěného krámu, a ještě ušetříte za dárek!
- Darujte recept a jednu, tu nejlevnější ingredienci.
- Darujte oblečení člověku, po kterém dědí vaše děti.

Na závěr Bonus:

Nejproslulejší putovní dárky (až nebudeš mít na dárek, někdo po tobě jistě rád nějaký pošle dál)

- mýdlo
- bonboniéry
- alkohol
- voňavky
- svíčky
- tašky
- sladkosti z Velikonoc

Čtecí doporučení

Friedrich Dürrenmatt - Návštěva staré dámy

Koala

Friedrich Dürrenmatt provází tragikomickým příběhem maloměsta Gullen, kde touha po blahobytu podmiňuje morální hodnoty. Příběh začíná uprostřed – návratem. V této chvíli se již stará dáma Claire Zachanassiová vrací do svého rodného města jako obdivovaná, skoro až spásná celebrita, přestože z městečka odcházela zamlada jako vyvrhel. Z městečka ji vyhnali jako velice mladou, těhotnou a po rozchodu se svým milencem, pod soudem, že je lehká dívka. Vrací se do něj se vši počestností, protože mezitím nabyla spousty peněz, které s jakoby očištnou hodnotou zvedají její status. Městu nabídne milion dolarů, ovšem pod podmínkou, že jeho občané zabijí onoho bývalého milence Illa. Lidé městečka natolik touží po blahobytu, že své morální hodnoty přetransformují v takové pojetí spravedlnosti, které rozhoduje Illa zabít.

Již jen z jednoduchého rámce příběhu je jasné, že se jedná o ne příliš uvěřitelný, ale naopak vykonstruovaný příběh. Jedná se o tzv. modelové drama, jehož autoři považovali divadlo za prostor pro pobídku ke kritickému zkoumání společenských jevů, aby potom došlo ke změně k lepšímu. Jeho divadlo sloužilo jako pokyn k tomu se zamyslet nad tím, co děláme dobře a co špatně, a zamést tak před vlastním prahem.

Dürrenmatt velice pečlivě pracuje s postavami. Těm chybí jakákoliv hloubka, o vývoji ani nemluvě. Slouží jako archetypy a pouhí nositelé příběhu. Všechny postavy splynou v jednu či dvě, mezi nimiž probíhá dynamika podobná té společenské. Rozlišujeme jenom kolektivní mysl obyvatel městečka a naproti ní starou dámu, na kterou tato kolektivní mysl reaguje. Stará dáma jako hybatel krachu morálky, původní podnět k zavržení základních principů spravedlnosti, lákadlo, kterému se těžko odolává. A lidé z města jako pokrytci, lakomci, kteří postupně ztrácí svědomí.

Občané města se vyrovnávají s rozporem mezi ideálem a činem, mezi hodnotami – morálním přesvědčením – a chováním, které je podřízeno kromě přesvědčení také chťiči. Nejjednodušší cesta z tohoto rozporu samozřejmě není změna chování, protože ta s sebou nese vůli a sebezapření, ale naopak změna ideálu – pojetí toho, co je správné a co ne. Toto, jinak řečeno, pokrytectví, bylo Dürrenmattovým typickým tématem.

Jedná se však o tragikomedii, kde jistá lehkost a cynismus mají své místo. Jejich hlavní nositelkou je postava staré dámy, která dokáže od začátku předvídat vývoj situace a s humorem a nadhledem tak sleduje celou situaci s vtipnými komentáři.

Dürrenmatt nebyl prvním pisatelem modelových her, inspiroval se v nemalém množství u německého dramatika Bertolta Brechta, s jehož pojetím divadla velmi rezonoval. Shodli se, že divadlo nemá sloužit k emocionálnímu zainteresování diváků, nemá být vtahující směrem dovnitř, sloužit ke ztotožňování a k uspokojení z něho vyplývajícím, ale naopak k oné sebereflexi. Má vybízet ke kritickému myšlení. Hry mají svou vykonstruovanost upozornit na společenské situace, které je potom třeba uchopit a měnit ve skutečném světě.



Friedrich Dürrenmatt

Proč je historie jako ryby

Joži

Studuju teď prvním rokem historii na univerzitě a moje hned první esej byla o tom, proč historická fakta nemusí být vůbec fakta a proč jsou jako ryby. V historii je důležitá pravda – kdybyste se v učebnicích dočetly výmysly, nemělo by to smysl – historie by pak byla jen o pohádkách a příbězích. Historici jsou vlastně novináři minulosti – bez pravdy to nemá smysl. Ale při mém studiu více a více zjišťuji, že to není tak lehké.

Na konci osmnáctého století historici začali brát minulost a objektivitu (neboli pravdivost, nezájatost) víc vážně – snažili se více popisovat celou společnost, raději než jen krále a šlechtu, psali, co se opravdu stalo a nejen to, co znělo zajímavě nebo hezky. Dávali si pozor na zdroje, ze kterých čerpali... pomalu se z historie začala stávat věda. Dlouho si všichni mysleli, že díky těmto metodám a návykům můžeme popsat historii takovou, jaká byla a dostat se tak k totální pravdě. Ale německý historik Edward Carr s tímto pohledem nesouhlasil a v šedesátých letech napsal esej s názvem "Co je historie?", kde přirovnal historika k rybáři a historická fakta k rybě.

Podle něj jsou ryby plující v rybníce historická fakta a rybář (historik) se jich snaží vylovit co nejvíce – nikdy ale nevyloví všechny, protože některá jsou prostě moc hluboko nebo už pošly. S historickými fakty se to má tak, že některé věci se prostě nikdy nedozvíme – buď protože je nikdo nezaznamenal, protože se to

nezdálo důležité (například jaká rodina žila v dnešních Tůních 11 před 500 lety), nebo protože zápisy o tom se navždy ztratily (například nevíme, kde má královna Nefertiti hrobku).

To, co za fakta historik vyloví, také záleží na něm/ní samotné/m. Někdy chce historik vylovit jen určité ryby, protože chce potvrdit svojí verzi historie, záleží i na tom, jak je šikovný nebo co má za náčiní. Například historik, co umí více jazyky, si může přečíst mnohem více zdrojů; podobně jako rybář s lepším prutem může chytit více ryb. Také záleží na tom, kdy rybář loví, v jaké části rybníka nebo kolik rybářů loví ve stejném rybníku – některá témata, země, období jsou prostě více populární a o některých píše méně historiků.

Než nám rybu historik naservíruje třeba v učebnici nebo v knize také ji rozkrájí, uvaří, někdy i okoření, aby se lépe jedla. To reprezentuje zpracování faktů. Historikův úkol je z velké ryby udělat stravitelnou porci, a proto vždycky musí vybírat, co ponechat a co není tak důležité, a tím nepopisuje celou pravdu. Ve vaší učebnici máte možná stránku nebo dvě o první světové válce, ale zdrojů a informací o ní máme asi sto tisíckrát více. Někdo z nich musel vybrat to nejdůležitější a shrnout čtyři extrémně složité roky do krátkého textíku. I já při psaní tohoto článku vybírám, jaké části mé 5stránkové eseje vložit do krátkého textu, a když jsem psala esej, vybírala jsem asi z pěti knih to nejdůležitější.

Na všech těchto faktorech záleží a všechny určují to, co o minulosti víme. Neznamená to, že by historie neměla

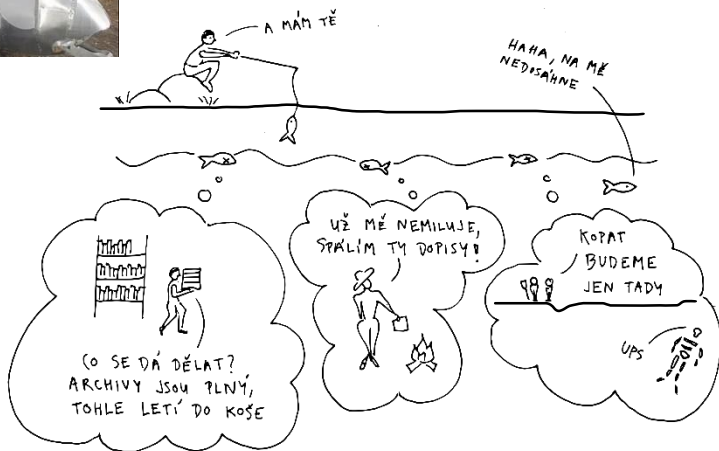
smysl, jen si musíme dát pozor, abychom od ní nečekali něco, co není realistické. Historici nikdy nemohou objevit celou a opravdovou minulost, protože nic takového neexistuje. Minulost byla a už není – jediné, co zbylo, jsou nejrůznější zbytky a střepy od deníků, receptů, kronik, rodinných fotek, účtenek... a historici se musí co nejupřímněji a nejlépe snažit z těchto útržků poskládat příběh, který je minulosti co nejbliž. Musíme si uvědomit, že nikdy nevíme všechno a že se kdykoliv můžeme objevit nový fakt, o kterém

jsme neměli tušení, stejně jako když objevíme nový druh ryby v hlubokém oceánu. Proto jsou historická fakta jako ryby – nikdy nevylovíme všechny, ale musíme se snažit, co nejvíce to jde.

!!!(pouze metaforicky řečeno- z pohledu životního prostředí ROZHODNĚ nechceme vylovit všechny ryby- spíš naopak... to mi trochu narušuje mojí metaforu ups)!!! :)



→ (tady perlička- zapoměla jsem, jak se Edward Carr jmenuje křestním, tak jsem si vygooglila "Carr fish" a tohle je výsledek.)



Dopis od Jožinky

(napsáno v době Hor)

(Všechny citoslovce mají být čteny 2krát více nahlas, humorně, zřetelně, vychyleně)

Nejmilejší holčiny!

Posílám vám veliký pozdrav z Londýna! Moc mě mrzí, že s vámi nemůžu být na horách a obecně tak chodit na veselý víkendový dobrodružství do přírody nebo trávit odpoledne v klubovně. Moc mi chybíte – mám tady fotky oddílu po celém pokoji, na jednu z tábora čučím každý ráno při čištění zubů haha. Kromě toho, že tu nejste, se tu ale mám dobře! Ted' jsem nemocná, ale už je to v takový fázi, že víte, že se další

den vzbudíte a už to bude skoro pryč. Moc mě baví moje škola a předměty a taky Londýn! Například tu chodím do buddhistického centra meditovat a rozprávět, což je úplně boží! Londýn je taky fakt velikej – furt mám pocit, že jsem ho objevila tak tři procenta.... máme tu dvacet linek metra! A žádný tramvaje, což je teda taky na pováženou, protože tramvaje jsou boží. Někdy bychom měly udělat Znalec Londýna... a když Žabka řekne, že není dost peněz, tak jí přemluvte! To dáte na pohůdku (sorry Žabi :D). Od minulého dopisu, co jsem psala, jsem viděla o dost méně lišek po ulicích, ale furt tu nějaké jsou, což je úplně crejzy, protože v Česku jsou lišky zvířata, který vidíš jakoby tak jednou v životě, když máš mega štígro. Schválně, kdo z vás viděl lišku? Já už třeba šestkrát muhahaha. Haha. Huhu. Taky každý večer pokračuju ve večerním Encantu, které jsme dělaly na táboře! Doporučuju taky! Reálně jakoby fakt jsou na to studie, že to zlepšuje kvalitu života – ale fakt fakticky. Tak toho tohle množství ujišťování už znělo ironicky, ale fakt není – je to mega pravda – doporučuju!

No nic, ukončím tento chaotický dopisek zde. Mějte se na horách moc krásně, pozdravujte českou krajinu a stromy a sníh, pokud nasněží (tady už to kvete) a zazpívejte si za mě Vlaštovky!

Pac a pusu,
Jožinečučinalička

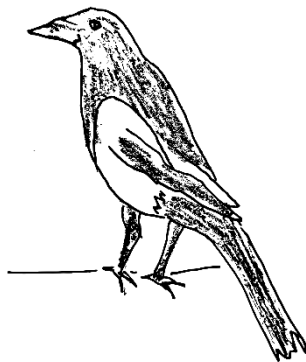
Básnička

Koala

*Co dělá straka, teď, když sněží?
kolik vloček na křídlech
unese, než potom stěží
popadne z posledních sil dech?*

*Co dělá straka, ptám se kazatele,
ta ladná drzá straka, vidí snad
že vločky, to jsou hvězdy pro nás
omezené
co nedosáhnou k nebi, nikdy, na-
pořád?*

*Co dělá straka, co jí patří mraky
s celým tím nebem, když se ne-
schová*



*před sněhem, tím, co letí mezi mne a
straky
a na jejich křídlech těžkne voda ledová?*

*Co dělá straka, co, se svými rozpaky
co její nespoutaný let
když na ni padá chlad, co cítím já teď
taky
když chtěla po obědě na výlet?*

Zafúkané (Fleret)

Intro: **Ami A2 Ami A2 Ami A2 Ami A2**
Ami A2 Ami A2 Ami A2 Ami
A2
F F F F Ami A2 Ami A2

Ami A2 Ami A2
1. Větr sněh zanésl z hor do polí,
Ami C G Ami
já idu přes kopce, přes údolí,
C G G C
idu k tveji dědině zatúlanej,
F C E Ami Fmaj7
cestičky sněhem sú zafúkané.
(A2) **Ami Esus4(A2)**

Ami C G C F
R: Zafúkané, zafúkané,
C Dmi E
mé stopy kolem sú zafúkané.
Ami C G C F
Zafúkané, zafúkané,
Dmi E Ami
mé stopy kolem sú zafúkané.

MEZIHRA:

Emi A D G H7 Emi A D G H7 Emi

2. Už vašu chalupu z dálky vidím,
srdce sa ozvalo, bit ho slyším,
snáď enom pár kroků mi zostává,
a budu u tvého okénka stát.

R: ... okénko k tobě je zafúkané.
MEZIHRA 2x

3. Od tvého okna sa smutný vracám,
v závějoch zpátky dom cestu hledám,
spadl sněh na srdce zatúlanej,
aj na mé stopy - sú zafúkané.

R: ... mé stopy k tobě sú zafúkané

MEZIHRA

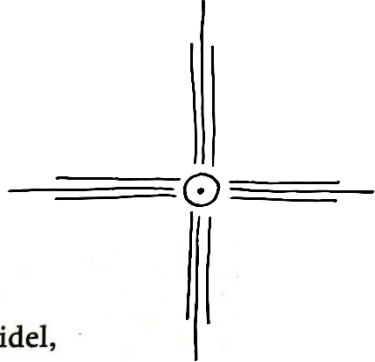
Jarní kurýř (Miki Ryvola)

C F C
1. Dunění kopyt večer slýchávám,
Emi E
údolím jarní kurýř jede k nám, -
Ami G F E7
v peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní,
Ami G F E Ami
přijíždí jarní kurýř, dobře ho znám, -
Ami G F E Ami
ví, celej kraj to ví:
F G F E Ami
veze nám jaro v brašně sedlový.

2. Zase jdou krajem vánky voňavý,
vobouvám svoje boty toulavý,
dobře ví moje milá: i kdyby víla byla,
tyhle toulavý boty nezastaví,
mám boty toulavý,
ty ani kouzlem nezastaví.

3. Musím jít, mraky táhnou nad hlavou,
musím jít stopou bílou toulavou,
neplakej, že se ztratím, já do roka se vrátím,
prošlapám cestu domů jarní travou,
víš, ty to dobře víš,
ty moje boty nezastavíš.

* Indiánské slunce

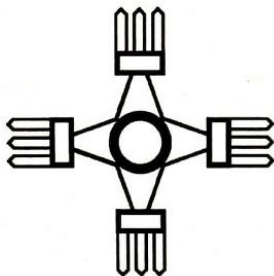


SVĚTLO PRAVDY

mluv pravdu,
hraj čistě podle pravidel,
buď pokorný;

SVĚTLO KRÁSY

buď čistý,
buď silný,
vždy ochraňuj
přírodu;



SVĚTLO SÍLY

buď odvážný,
buď mlčenlivý,
poslouchej;

SVĚTLO LÁSKY

buď laskavý,
ochotně pomáhej,
žij radostně.

Toto je světlo **krásy**. Vyzařují z něho tyto tři paprsky:

1. Buď čistý, ty sám i místo, kde žiješ. Není dokonalé krásy bez čistoty těla, duše a jednání. Tělo je posvátným chrámem ducha, uctívej proto své tělo. Čistota prospívá především tobě, pak lidem kolem tebe a ti, kdož zachovávají tento zákon, skutečně slouží své zemi.
2. Buď silný. Rozuměj svému tělu a měj k němu úctu. Je to chrám ducha, a není-li zdravé, nemůže být silné ani krásné.
3. Ochraňuj všechny neškodné tvory pro radost, kterou dává jejich krása. Chraň stromy, květiny a obzvlášť dávej pozor na oheň v lese i ve městě.

Toto je světlo **pravdy**. Vyzařují z něho tyto tři paprsky:

4. Považuj své čestné slovo za svaté. To je zákon pravdy a pravda je moudrost.
5. Hraj poctivě, neboť poctivá hra je pravda a falešná hra znamená zradu.
6. Buď pokorný. Uctívej Velkého Ducha a respektuj víru jiných, neboť nikdo nezná celou pravdu a každý, kdo pokorně věří, má právo na naši úctu.

Toto je světlo **síly**. Vyzařují z něho tyto tři paprsky:

7. Buď statečný. Odvaha patří k nejuznešenějším vlastnostem. Strach je u kořene každého zla. Neohroženost znamená sílu.
8. Mlč, dokud hovoří starší, a prokazuj jim úctu i jinak. V době zkoušky je mlčení těžší než mluvení, ale nakonec bývá silnější.
9. Buď poslušný. Poslušnost je základní povinnost na cestě lesní moudrosti. Poslušnost znamená sebeovládání a to je jádrem zákona.

Toto je světlo **lásky**. Vyzařují z něho tyto tři paprsky:

10. Buď laskavý. Vykonej aspoň jednu nezištnou službu denně - i kdybys měl třeba jen rozšířit štěrbinu v místech, kde vyráží na povrch pramínek.
11. Ochotně pomáhej. Konej své povinnosti pro povznášející pocit, který dává služba, neboť člověk čerpá ze služby sílu.
12. Buď veselý. Raduj se z toho, že žiješ - neboť každá rozumná radost, kterou můžeš získat nebo dát, je nezničitelný poklad, který se dvojnásobí pokaždé, když se o něj rozdělíš s jiným člověkem.

Dobrodružství Michala a Karla Díl pětadvacátý



